Докторе, пише ви едно момиче на 18 години. Моля ви да запазите анонимността ми, защото се срамувам от това, което искам да ви попитам. Имам приятел от година и половина и правим секс от два месеца. Много ми е хубаво с него, но проблемът е, че той ме иска всеки Божи ден. А аз не мога да ходя у тях непрекъснато. Баща ми, ако разбере, че вече не съм девствена, ще ме изгони от къщи. (Никога не съм говорила с родителите си за секс.) Не ме разбирайте погрешно, на мен също ми харесва моето момче и много си го обичам, но как да го убедя, че не бива да е толкова често?
Едно объркано момиче

Здравейте! Много добре разбирам, че любенето всеки ден ви идва в повече. От друга страна виждам, че сте под голямо психическо напрежение от факта какво ще каже тати, ако узнае за връзката ви.
Какво да се прави занапред? Ами, да се помисли малко по-задълбочено върху създалата се ситуация. Най-важното е обаче как сте стигнала дотук.
Според мен причината е една – вие просто вече сте пораснала, най-напред физически, а след това и психически. Вече не сте онова малко момиченце, което доскоро си е играло с куклите вкъщи и на ластик с приятелки. Сега и тялото ви, и сърцето искат да обичат и да бъдат обичани. Великолепно! Дотук много добре. Остава последното - сексуалното съзряване. А то се състои в това, вече сама да взимате решения за себе си.

Това се нарича отговорност

Отговорност за вас самата и отговорност за това, че се нуждаете от любов и се любите. Защото половото общуване си е вид човешко общуване. И всяка личност е длъжна най-напред пред себе си да носи отговорност, а след това и пред обществото, в което живее. Тук визирам онези отрицателни последици, които, ако не се внимава, може да дойдат като неканени гости. Ще ги изброя накратко - нежелана бременност, аборт, болести, предавани по полов път. Това първо.
Второ – ако наистина се чувствате пораснала и може да носите отговорност за половото си общуване, тогава станете и личност. Личност както вкъщи – при родителите си, така и във връзката със своето момче. Как ли? Колкото и да са строги родителите ви, им припомнете, че и те някога са били на вашата възраст. Нека погледнат на вас с други очи – като на момиче, което вече е жена. И в това няма нищо лошо. Даже напротив. Защото оттук нататък вие ще редите пъзела на своя личен живот, а не някой друг.
Трето – поговорете и с приятеля си, ама с много нежен и прочувствен глас. И без

никакъв срам! Кажете му, че и вие имате своите вкусове и предпочитания, и то в любовта именно с него. И в тази ваша взаимна любов е необходимо зачитането и на другия. В смисъл, че тя не се състои само и единствено в половото сношение. Понякога е нужна и малко романтика. По-точно, романтични преживявания като разходки и излети, танци в дискотеката, изложби, кино и театър. И навсякъде бъдете хванати ръка за ръка. Ако може, и прегърнати. Да, точно така – понякога изпращайте залеза, друг път посрещайте изгрева. Тогава и двамата ще се убедите колко по-различно и колко по-хубаво е всичко това. А

половото сношение ще си дойде ей тъй, от само себе си

и ще бъде още по-желано. И никак не ще ви бъде в повече и няма да ви натоварва. Защото ще е един своеобразен десерт към хубавите преживявания с вашето момче. Може би ще ме прекъснете и ще ми кажете, че всичко дотук ви се струва невъзможно. Не, момиче! Нашият човешки свят е устроен така, че за да постигнеш нещо, трябва да се бориш. Особено за любовта – да я получиш, но и да я съхраниш. Човек, ако иска да свърши нещо, намира начин да го стори. Иначе си намира само оправдания. А когато си обичан и обичаш, в никакъв случай не бива да изпитваш срам. Напротив - би следвало да се гордееш с това, че си влюбена и някой е влюбен в теб. В свят без любов не се живее. Другото е само жалко съществуване.
А сега следва едно своеобразно начало, сътворено от перото на момиче като вас. Тя е Анахид Чальовска от София. И така:

НАЧАЛО
Калдъръм и стръмни
улици,
стаили тайни,
криволичат.
Шлагер стар се лее
в музика,
от миналото образи
надничат.

С пръски прелестно
разпенени,
вълни рисуват шарки върху кея.
Лунни зайчета преплетени,
по водната повърхност се белеят.

В пясъка - сълза отронена,
и аромат на дъхави смокини.
Обърнат лист на стари спомени,
тъга, преглътната със чаша вино.

Морски бриз нашепва истини
и сълзите превръща във кристали.
Поемам дъх… ПРЕЧИСТЕНА…
пред изгрева на новото Начало.

Така е, мило момиче. Винаги ще има едно ново начало, особено за вас, защото обичате и сте обичана. Пожелавам ви го от сърце! Вие го заслужавате!